

A LA SALA DEL CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA

Albert Rambla, procurador dels tribunals, en nom i representació de l'Associació pel Lloguer Públic i Assequible (Associació 500x20), amb adreça al carrer Estudiant s/n, NIF G-65506917, i registrada al Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya amb el n.º 45225, sota la direcció lletrada de l'advocat Carlos Alberto Alonso Espinosa, col·legiat n.º 40566, davant d'aquest Tribunal, comparec i com millor procedeixi en dret,

DIC:

Que, d'acord amb allò establert als articles 19.1 i 46.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciós-Administrativa (LJCA), formalitzem **RECURS CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU** contra les resolucions denegatòries de les subvencions al pagament del lloguer i la resolució d'extinció de l'ajut aprovades i publicades per l'**AGENCIA DE L'HABITATGE DE CATALUNYA**, amb NIF Q0801820B i adreça al carrer Diputació 92, de Barcelona que, per exigència de l'article 56 LJCA, vinc a interposar sobre la base dels següents:

FETS

PRIMER.- En data 29 de març, es va aprovar la Resolució TES/816/2019, de 29 de març, per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió de subvencions per al pagament del lloguer per l'any 2019.

SEGON.-En data 12 de desembre de 2019 es van publicar a la seu electrònica de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya les resolucions relacionades amb els expedients que consten al **Document n.º 1**.

TERCER.-En data 19 de desembre de 2019 es va publicar a la seu electrònica de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya la Resolució per la qual es declara extingit el dret a rebre la prestació per al pagament del lloguer.

A aquests fets se li apliquen els següents:

FONAMENTS DE DRET

I

ACTIVITAT ADMINISTRATIVA IMPUGNADA. La materia objecte del recurs és susceptible d'impugnació davant la jurisdicció contenciós-administrativa, de conformitat amb l'article 25 LJCA.

II

COMPETENCIA.

- A) **OBJETIVA:** Corresponde a aquest Tribunal, de conformitat amb l'article 10 LJCA.
- B) **TERRITORIAL:** Està atribuïda a aquest Tribunal, d'acord amb l'article 14 LJCA.

III

LEGITIMACIÓ.

- A) **ACTIVA:** Correspon al representat, de conformitat amb l'art. 19 LJCA.
- B) **PASSIVA:** Correspon a l'Administració demandada, segons estableix l'art. 21 LJCA.

IV

REPRESENTACIÓ I DIRECCIÓ. La parte recurrente actúa representada por procurador y asistida de abogado, en los términos que previene el art. 23 LJCA.

V

PROCEDIMENT. Correspon la tramitació al procediment ordinari, en tant en quant aquesta reclamació és d'import indeterminat, de conformitat amb l'article 42.2 LJCA.

VI

TERMINI. El present recurs s'ha interposat dins del termini de dos mesos que estableix l'article 46 LJCA, en tant en quant que les resolucions es van publicar a la seu electrònica de l'Agència de l'Habitatge de Catalunya el dia 12 de desembre de 2019 i el dia 19 de desembre de 2020.

VII

ASUMPTE DE FONS.

I. VULNERACIÓ DEL DRET A L'HABITATGE.

L'article 47 de la Constitució Espanyola reconeix el dret a «gaudir d'un habitatge digne i adequat. Els poders públics promouran les condicions necessàries i establiran les normes pertinents per tal de fer efectiu aquest dret, i regularan la utilització del sòl d'acord amb l'interès general per tal d'impedir l'especulació. La comunitat participarà de les plusvàlues que generi l'acció urbanística dels ens públics». D'altra banda, la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge estableix, al seu apartat 1 que «el departament competent en matèria d'habitatge ha d'establir un sistema de prestacions per al pagament del lloguer per a les persones i les unitats de convivència residents a Catalunya amb ingressos baixos i moderats a les quals el cost de l'habitatge pot situar en risc d'exclusió social residencial o dificultar el procés d'inserció social». L'apartat 3 determina que «Les prestacions per al pagament del lloguer establertes per l'apartat 2.a tenen el caràcter de prestacions econòmiques de dret de concurrència i es regeixen supletòriament per la legislació vigent en matèria de prestacions socials de caràcter econòmic. Aquestes prestacions s'atorguen per un any i són prorrogables per anualitats successives en funció de les dotacions pressupostàries de cada exercici, mentre les persones beneficiàries mantinguin les condicions d'elegibilitat. Aquestes prestacions són compatibles amb altres ajuts que els beneficiaris puguin rebre per conceptes diferents dels establerts per aquest article». Doncs bé, enguany, mitjançant la resolució TES/816/2019, de 29 de març, per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió de subvencions per al pagament del lloguer per l'any 2019 estableix un nou requeriment al seu apartat 4.1.b) consistent en tenir ingressos superiors al 0,6 IRSC o que quan l'import anual del lloguer sigui inferior a aquest 0,6 IRSC els ingressos mínims exigibles han de ser equivalents a l'import del lloguer. La introducció d'aquesta condició discrimina de forma notòria les rendes més baixes, fent palès l'incompliment no només de la Llei d'habitatge i la constitució

espanyola, tant pel que fa al dret a l'habitatge, com en relació als articles 39 i 40, que ordenen un sistema equitatiu de protecció social.

II. CONCLUCIÓ DEL PRINCIPI DE CONFIANÇA LEGÍTIMA.

La nostra legislació també protegeix el dret a unes expectatives raonables respecte de l'acció pública. Així, l'article 31.2 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i procediment administratiu de Catalunya estableix com a principi de l'actuació administrativa la bona fe i la confiança legítima. Considerem que l'establiment de la condició esmentada conculca aquest principi i suposa, de fet, un greuge en relació a les expectatives de continuïtat en el gaudi de les subvencions, donada la situació econòmica de les persones a les que afecta la introducció d'un llinar inferior per accedir a les ajudes, extrem que no s'ha notificat i no s'ha informat de cap manera a les persones afectades, ni en el moment de la seva publicació ni en el moment de la tramitació de les subvencions.

D'acord amb la sentència del Tribunal Suprem de 22 de febrer de 2016, "convé tenir en compte que confiança legítima requereix, en definitiva, de la concurrència de tres requeriments essencials. A saber, que es basi en signes innegables i externs (1); que les esperances generades en l'administrat han de ser legítimes (2); i que la conducta final de l'Administració resulti contradictòria amb els actes anteriors, sigui sorprenent i incoherent (3)". Aquesta és la situació que s'ha generat en la introducció d'un llinar inferior en la convocatòria de les subvencions al pagament del lloguer i la manca d'informació a les persones que han tramitat la subvenció, que no han estat informades correctament i, no gensmenys, se'ls ha seguit requerint la documentació justificativa de pagament del lloguer, sense fer-los coneixedors del canvi de requeriments. Noti's, a més a més, que en la seva majoria es tracta de persones d'edat avançada o pensionistes, amb un accés limitat a les noves tecnologies, de manera que el conjunt d'actuacions resulta d'unes pràctiques d'opacitat i oscurantisme que no s'han paliat tot i el deure d'informació activa que té l'Administració i que, en virtut del principi de proporcionalitat hagués hagut d'adaptar a les condicions de les persones que fins a l'any 2019 havien estat beneficiàries de la subvenció.

Segueix la STS de 22 de febrer de 2016 "Recordem que, respecte de la confiança legítima, venim declarant de manera reiterada, per totes, la Sentència de 22 de desembre de 2010, que "el principi de bona fe protegeix la confiança legítima que fundadament es pot haver depositat en el comportament aliè i imposa el deure de coherència en el comportament propi. El que és tant com dir

que el principi implica l'exigència d'un deure de comportament que consisteix en la necessitat d'observar de cara al futur la conducta que els actes anteriors feien preveure i acceptar les conseqüències vinculants que es desprenen dels propis actes constituint un supòsit de lesió a la confiança legítima de les parts "venire contra factum proprium" FFJJ 5)". Això és exactament el que ha passat en el present cas. L'actuació dirigida a no informar del nou requeriment als beneficiaris els ha fet creure de forma coherent que seguirien rebent la subvenció, i el fet que haguessin de lliurar un cop al mes els rebuts justificants de pagament del lloguer sense que ningú els advertís que havien canviat les condicions fa pensar que aquesta actuació no és coherent amb el resultat final que es produiria, ja que també s'han d'aportar justificants d'ingressos, pràctica que, a més a més, s'aparta del principi general d'aportació de declaració conforme que presideix la normativa administrativa catalana (ex arts. 31, 34 i 35 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya).

III. VULNERACIÓ DEL DRET A LA IGUALTAT PER RAÓ DE CONDICIONS SOCIALS EN RELACIÓ AMB EL DRET A UNA ASSIGNACIÓ EQUITATIVA DE LA DESPESA PÚBLICA

L'article 14 de la Constitució Espanyola reconeix el dret a la igualtat «sense que pugui prevaler cap discriminació per raó de naixença, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social». Per la seva banda, l'article 31.2 estableix que «la despesa pública realitzarà una assignació equitativa dels recursos públics, i la programació i l'execució respondran als criteris d'eficiència i economia». Doncs bé, resulta evident que la introducció de la condició establerta per a la discriminació de rendes baixes o de lloguers de quantitat inferior genera una situació de discriminació cap a les persones que bé, per tenir pocs ingressos, bé per viure en un habitatge amb una renda menor, discriminació que afavoreix el pagament de la subvenció a persones amb renda més alta o arrendaments d'import superior, i que aquesta no està justificada per la protecció de cap valor constitucional, la promoció de l'exercici de drets o l'acompliment de l'interès general.

Es tracta d'un principi constitucional d'immediata i directa aplicació. És a dir, constitueix un principi estructural de l'ordre jurídic i criteri hermenèutic fonamental de l'ordre polític i social establert a la Constitució que vincula als poders públics amb els valors superiors de l'ordenament jurídic. Així ho enten el Tribunal Constitucional ja des de la sentència 18/1984 FFJJ 3er). En efecte, el Tribunal Constitucional ha afirmat que els deures de prestació resultants de la legislació social i econòmica, han de ser determinats i valorats "tenint en compte el context general en què es produeixen i en connexió amb les circumstàncies econòmiques, les disponibilitats del moment i les necessitats dels diversos grups socials" (STC 65/1987 FFJJ 17è).

Entén aquesta part que l'actuació de l'Administració no ha considerat de forma acurada la situació de vulnerabilitat que assisteix al col·lectiu de persones que podien veure's afectades per la inclusió d'un requeriment impeditiu i que, en aquest sentit, ha conculcat el principi d'equitat en l'assignació de la despesa pública.

VIII

COSTAS. Procedeix la imposició de costes en aplicació de l'art. 139 LJCA.

En virtut de tot el que hem exposat,

SUPLICO al Juzgado que, mediante el presente escrito, se tenga por formulada demanda y, previos los trámites procesales de ley, se dicte Sentencia por la que se anule y se deje sin efecto la resolución sancionadora impugnada, con imposición de costas a la Administración demandada.

PRIMER OTROSÍ DIGO: Que, de conformidad con lo preceptuado en los arts. 129 y siguientes LJCA, se solicita la suspensión cautelar de la multa y de la privación _____, impuestas, toda vez que dichas sanciones resultan injustas e ilegales y, además, la referida suspensión, causaría perjuicios irreparables a mi representado, habida cuenta que para él, el vehículo constituye un instrumento de trabajo y, en consecuencia, su medio de vida.

SEGUNDO OTROSÍ DIGO: Que, conforme establece el art. 57 LJCA, (no) interesa a esta parte recibimiento a prueba y (tampoco) vista o conclusiones.

TERCER OTROSÍ DIGO: Que, en cumplimiento de lo señalado en el art. 40.1 LJCA, esta parte fija la cuantía del recurso en _____ euros toda vez que _____.

Por todo ello,

SUPLICO al Juzgado que se tengan por hechas las anteriores manifestaciones y se acuerde de conformidad.

Principal y otrosíes por ser de Justicia que pido en _____

Fdo.: D./D.^a _____

Fdo.: D./D.^a _____

Col. n.º: _____

Col. n.º: _____